

PRIX FØROYAR -alt um finaluna!

Jens Ove Friis, CMC Records:

– Arbeiðast má víðari

Jens Ove Friis, stjóri í stóra plátufelagnum CMC Records, sigur seg vera væl nøgdan við tónleikin í Prix Føroyar finaluni. Tó heldur hann, at arbeiðast má eitt sindur meira, um bólkarnir ætla at gera seg galdandi úti í heimi

JOHN JOHANNESSEN

– Arbeiðast má við at fáa tónleikin meira ljóðfagran, aðrenn hugsað verður um at gera seg galdandi úti í heimi. Men tó haldi eg, at tónleikurin, vit hoyrdu í Prix Føroyar finaluni, var munandi betri enn hann hevur verið áður í Føroyum. Eg eri bilsin yvir stóra hvarvið av tónlistafólki, ið framfórdi eitt breitt úrval av originalum tónleiki.

Hetta var fyrsta viðmerkingin Jens Ove Friis, ið er stjóri í stóra danska plátufelagnum CMC Records, hevði eftir at vinnarin var kosin í Prix Føroyar finaluni leygarkvöldið.

Drúgvur royndir

Jens Ove Friis hevur í 25 ár arbeitt við at geva út tónleik. Hann hevur í 8 ár arbeitt hjá stóra altjóða plátufelagnum PolyGram, har hann í 6 ár var programmaleiðari. Hovudsuppgáva hansara var at finna og menna nýggj evnarík tónlistafólk innan fleiri ymsar tónleikagreinar.

Í 1993 setti Jens Ove Friis

saman við tveimum øðrum á stovn CMC Records, ið gjøgnum árin hevur ment seg til eitt stórt plátufelag við yvir 30 starvsfólkum, og sum er plátufelagið hjá triðja hvørjum donskum tónleikara. Hetta plátufelag er nú ein partur av stóra fleirtjóða plátufelagnum EMI í Bretlandi.

Ikki nógv keypt uttanlands

Jens Ove Friis heldur ikki, at ein floga við tónleikinum frá Prix finaluni hevði verið nógv keypt uttanlands. Hann heldur ikki, at tilfarið er til reiðar til tess, sum nú er, men tó heldur hann, at tað kanska hevði borið til við einari stakflogu, við tí besta frá finaluni. Hetta heldur kanska kundi verið gjørt sum ein roynd at gjørt føroyskan tónleik galdandi uttanlands. Men so skuldu upptøkurnar á floguni verið gjørdar í studio í staðin fyri at verið beinleiðis frá pallframfórslunum.

Fyri at gjørt eina slíka flogu, heldur Jens Ove Friis, at neyðugt hevði verið við útlandskari hjálpi, og hann

heldur eisini, at flogan skuldi verið styrkt við onkrum útlandskum tilfari.

Tó heldur stjórinn í stóra danska plátufelagnum tað ikki vera ómøguligt at menna føroyska tónleikin so mikið, at hann kann gera seg galdandi uttanlands. Hann vísir bert á, at hetta krevur eitt stórt arbeiði.

Fer at halda eygað við bólkunum

– Tað eru nakrir bólkir, ið eg haldi móguliga kunnu gera seg galdandi uttanlands einaferð í tíðini, og hesir ætli eg mæi at halda eyguni við, sigur Jens Ove Friis. Hann heldur, at allir teir triggir fremstu bólkarnir fingur tað pláss, teir høvdu uppiborið. Harafturat heldur hann, at Clikhaze vísti nakað áhugavert og serstakt, ið arbeiði kundi verið víðari við. Hann leggur tó dent á, at neyðugt er at arbeiða nógv, fyri at koma víðari.

Ikki serføroyskt

Jens Ove Friis, ið hevur føroyska konu og hevur fylgt við í føroyska tónleika-

lívnum tey seinastu mongu árin, heldur ikki, at tónleikurin, ið varð framfórdur í Norðurlandahúsinum leygarkvöldið, bar brá av at vera serføroyskur. Hann heldur, at um ein hoyrði onkran av bólkunum spæla í útlandskari útvarpsstöð, so hevði tað ikki komið einum til hugs, at talan var um føroyskan tónleik. Hetta heldur hann bæði hava sínar fyrimunir og sínar vansar.

Gott handverk

Jens Ove Friis endar við at skira føroysku tónleikararnar góðar handverkarar. Hann heldur, at føroyska tónleikahandverki er ment sera nógv tey seinastu árin, men leggur hann dent á, at tað ikki er nógv mikið, bert at vera góður handverkarari. Ein skal eisini duga at bróta ígjøgnum við sínum serstaka tónleiki. Sum nú er, heldur hann, at sigast kann um tónleikin, at talan er um føroyskt kopi av amerikanskari góðsku.

Jens Ove Friis sigur, at tað krevur stóðugt arbeiði, aðrenn føroysku tónleikur kann gera seg galdandi uttanlands

Mynd: Jonhard Hammer

Føroyskt til heimsmarknaðin

Hetta sigur íslendski Einar Örn úr »The Sugarcubes«, ið ikki metir, at nakar av bólkunum á Prix Føroyar kappingini hevði góðsku til altjóða gjøgnumbrot

THEODOR E. D. OLSEN

Millum teir mongu útlandsku dómarnar á Prix Føroyar finaluni leygarkvöldið var Einar Örn úr Íslandi. Einar er gamal í garði í íslendskum tónleikalívi og er ivaleyst best kendur sum trompetleikari og sangari saman við tilfloknu Björk í bólkunum »Sykkurmolarnir« ella »The Sugarcubes«, sum tey seinu kallaðu seg, tá tey royndu seg á tí europeiska marknaðinum.

Einar Örn segði seg vera væl nøgdan við finaluna sum heild og vildi ikki taka nakran einstakan bólk framum nakran annan. Men hóast evnir og talent vóru til staðar, helt Einar ongan bólk hava nógv góða góðsku til rettiliga at fáa eitt altjóða gjøgnumbrot. Teimum føroysku bólkunum vantaði royndir og venjing – ikki

minst tað at royna at spæla á útlandskum palli, tí tað er altíð neyðugt at víðka sjónarringin, helt Einar.

Spurður um hvussu »The Sugarcubes« og ikki minst Björk sum solistur komu sær fram í síni tíð, segði Einar, at tey gjøgnum m.a. vinir og kenningar í Onglandi og Týsklandi skaffaðu sær spælistøð ymsastaðni á europeiska meginlandinum, og soleiðis komu glíð á. Tí hóast ein sleppur at spæla uttanlands, merkir tað ikki ein samstundis útflytir ella eksporterar sín tónleik, segði Einar. Fyrst má ein fara út um »bogarðarnar« at spæla, tástani koma royndirnar. So kann ein koma aftur, sigur hann, og nevnið Björk, sum eftir at hava búið í London í nokur ár nú aftur er flutt heim til Reykjavíkar.

Íslendski dómarnin fíltist eisini á, at so nógvir bólkir á eini »Prix Føroyar finalu«

sungu á enskum, tí hann ívaðist í, hvussu erligt tað ber til at bera fram sín tónleik, tá hann ikki er skrivandi á móðurmálinum, og um føroyingar yvirhøvur hava nakað føroyskt at bjóða fram, tá bróðurparturin er skrivaður á fremmandamáli. Einar segði, at upprunaliga skrivaði mannigin í »The Sugarcubes« altíð tónleikin á íslendskum og umsetti hann síðani til enskt, tá tey royndu útlandskari marknaðin. Tá høvdu tey nakað serstakt at bjóða fram og fyltu eitt hol, sum var á marknaðinum tá, sigur Einar, og legði enn einaferð dent á hvussu týðningarmikið tað er, at tað, ein ger, er erligt – at sálin er við, sum hann málar seg, og nevndi í sama viðfangi aftur sín gamla sangfelaga, Björk, sum altíð hevur sagt: Her eri eg og takið meg sum eg eri. Gera føroyskir bólk-

ar eisini tað og hava okkurt føroyskt at lata heimsmarknaðinum er móguleikin til staðar, helt Einar, og segði tað vera neyðugt at brúka talentirnar vit hava fingið, tí fólk og ungdomurin er tann týðningarmesta »rávøran« vit eiga.

Men tað er eisini týðningarmikið at hava tað stuttligt og at dáma tað ein ger. Tað gjørdi vit í »The Sugarcubes« segði tann íslendski Prix Føroyar dómarnin sum enn hevur samband við hin- ar sukurmolararnar og í dag hevur ábyrgdina av heima-síðuni hjá Björk.

Mynd: Alhur Haraldsen

